

חברותות - שבוע 3 / עבודת ה'אחכה לו בכל יום שיבוא'

בנוגע למעשה בפועל:

הרי כל יהודי מאמין בביאת המשיח, ונמצא במעמד ומצב ד"אחכה לו בכל יום שיבוא".

על יהודי לדעת, שלא מספיק להחליט בעצמו ש"אחכה לו", היינו, שמקוה ורוצה להתעורר מחר בבור משנתו ולראות שמשיח נמצא כאן ("משיח איז דא") הוא עומד אמנם במעמד ומצב טוב ("אחכה לו") - אבל זה לא מגיע עדיין לעניין של מעשה בפועל, ו"המעשה הוא העיקר".

ובנוגע למעשה בפועל:

יהודי צריך לדעת, שהיות והוא "מאמין באמונה שלימה (ובאמונה פשוטה) בביאת המשיח", עד לאופן ד"אחכה לו בכל יום שיבוא" - אזי בשעת הליכתו לישון היום בלילה, עליו להירדם באופן כזה, שכאשר יתעורר בבוקר משנתו ויראה שמשיח (לא רק "עומד אחר כותלנו", אלא) עומד אצלו בחדר - ימצא אותו המשיח במעמד ומצב המתאים לקבלת פני משיח צדקנו!

זה לא עניין שמגיע באופן של מתנה, אלא צריך להיעשות ע"י "מעשינו ועבודתינו".

ב. אך היצר הרע מתחיל להבהילו ואומר לו: מאחר ובין כך אינך שייך לעמוד במעמד ומצב המתאים לקבלת פני משיח צדקנו - לכל הפחות אל תבלבל את שנתך! אל תחשוב על עניינים המבהילים ויהיה לך לילה שקט, אח"כ תקום עם ראש צלול ("א קלארע קאפ") וכאשר משיח יאר לך "שלום עליכם", תוכל לענות לו - בראש צלול - "עליכם שלום!"

לשם מה אתה צריך להבהיל את עצמך שהיות ומשיח בא, צריכים "להתלבש" כמו שצריך, כלומר, שהלבושים - מחשבה דיבור ועאכו"כ מעשה - צריכים להיות באופן המתאים ליהודי שמשיח נותן לו "שלום עליכם" - הרי בין כך אינך שייך למעמד ומצב זה!...

ג. אומרים ליהודי ש"איני מבקש לפי כחי אלא לפי כחך", וזה מובן שבכחו של כל יהודי להגיע למעמד ומצב זה.

ומוסיפים ואומרים לו, שבתור הקדמה לקבלת פני משיח צדקנו יהיה העניין ד"אתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל" - כפי שרש"י מספר לילד קטן הלומד חומש, שהקב"ה בעצמו בא ולוקח כל יהודי בידו; אבל הקב"ה רוצה שהיהודי יילך איתו אח"כ (ללא צורך למשוך ולגרור אותו).

ואומרים לו בפירוש ש"הקב"ה עוזרו", וכיון שהקב"ה עוזרו" אזי "מי יאמר לו מה תעשה!"

ובפרט שלכל יהודי יש "חלק אלוקה ממעל ממש" - ועליו רק להסיר את האבק שנתקבץ ע"י ה"לב כסיל לשמאלו", ואזי יתחיל ה"חלק אלוקה ממעל ממש" שלו

להרעיש ("שטורעמען") ולעבוד, עד שיתאחד עם הקב"ה שאוסף ביחד כל יהודי
"לאחד אחד".

וכאשר הוא מעמיד את עצמו במעמד ומצב שמתחיל להתכונן לקבל פני משיח
צדקנו כפי שצריך להיות- אזי כלל לא תופס מקום באיזה מעמד ומצב היה ברגע
שלפני זה, כיון ש"בשעתא חדא וברגעא חדא" נפעל אצלו העניין ד"האר פניך
ונושעה", וכפי שהמפרשים מבארים שזהו באופן ד"תשועת עולמים".

(משיחת אור ל"ג ניסן ה'תשמ"א)